ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ SIEGBERT ALBER

της 22ας Φεβρουαρίου 2000 *

1. Με την παρούσα προσφυγή λόγω παραβάσεως της Συνθήκης, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

1) να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, διατηρώντας σε ισχύ ρύθμιση επιβάλλουσα στους κοινοτικούς υπηκόους, οι οποίοι, υπό την ιδιότητα του παρέχοντος υπηρεσίες, ασκούν διαμετακομιστική δραστηριότητα στην Ιταλία, την υποχρέωση εγγραφής τους στο επαγγελματικό μητρώο των εμπορικών επιμελητηρίων, κατόπιν αδείας του Υπουργείου Εσωτερικών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 12 ΕΚ, 43 ΕΚ και 49 ΕΚ·

2) να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

2. Η Επιτροπή διατυπώνει αιτιάσεις κατά δύο διατάξεων του νόμου 1442, της 14ης Νοεμβρίου 1941 [1], όπως ίσχυε κατά τον χρόνο της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας. Το άρθρο 4, παράγραφος 1, του νόμου αυτού επιβάλλει στους μεταφορείς που έχουν έδρα σε άλλο κράτος μέλος και επιθυμούν να ασκήσουν τη δραστηριότητά τους στην Ιταλία την υποχρέωση εγγραφής σε ειδικό μητρώο του εμπορικού επιμελητηρίου. Κατά την Επιτροπή, η υποχρέωση εγγραφής είναι ασυμβίβαστη με την αρχή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η υποχρέωση αυτή συνιστά για τους επιχειρηματίες που είναι εγκατεστημένοι σε κράτος μέλος άλλο από την Ιταλία εμπόδιο στην άσκηση των δραστηριοτήτων τους εντός της Ιταλίας.

3. Το άρθρο 6, τελευταίο εδάφιο, του νόμου επιβάλλει στις επιχειρήσεις που εκπροσωπούνται από αλλοδαπούς να προσκομίζουν άδεια του Υπουργείου Εσωτερικών προκειμένου να εγγραφούν στο μητρώο. Κατά την Επιτροπή, η απαίτηση αυτή είναι ασυμβίβαστη με την αρχή της ελευθερίας εγκαταστάσεως και παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.

4. Με το υπόμνημα αντικρούσεως, η Ιταλική Κυβέρνηση δεν αμφισβήτησε τις αιτιάσεις αυτές. Όσον αφορά το άρθρο 4 του νόμου, ανακοίνωσε ότι επίκειται η τροποποίησή του. Όσον αφορά το άρθρο 6, ισχυρίστηκε ότι η επικρινόμενη διάταξη θα απαλειφθεί.

5. Κατά την κρίσιμη ημερομηνία στο πλαίσιο της διαδικασίας λόγω παραβάσεως, μετά την παρέλευση της προθεσμίας που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη [2], είναι αναμφισβήτητο ότι εξακολουθούσε να υφίσταται η

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γερμανική.

1 — *GURI* αριθ. 6, της 9ης Ιανουαρίου 1942.

2 — Η αιτιολογημένη γνώμη της 18ης Μαΐου 1998 είχε τάξει δίμηνη προθεσμία.

κατάσταση που οδήγησε στην άσκηση της προσφυγής. Κατά συνέπεια, σύμφωνα με το αίτημα της προσφυγής, πρέπει να αναγνωριστεί η εκ μέρους της Ιταλικής Δημοκρατίας παράβαση. Το ζήτημα της καταδίκης στα δικαστικά έξοδα ρυθμίζεται από το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Πρόταση

6. Προτείνω στο Δικαστήριο να αποφανθεί ως εξής:

«1) Η Ιταλική Δημοκρατία, διατηρώντας σε ισχύ ρύθμιση επιβάλλουσα στους κοινοτικούς υπηκόους οι οποίοι, υπό την ιδιότητα του παρέχοντος υπηρεσίες, ασκούν διαμετακομιστική δραστηριότητα στην Ιταλία την υποχρέωση εγγραφής τους στο επαγγελματικό μητρώο των εμπορικών επιμελητηρίων, κατόπιν αδείας του Υπουργείου Εσωτερικών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 12 ΕΚ, 43 ΕΚ και 49 ΕΚ.

2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.»